

Povolanie k zasvätenému životu

Povolanie a poslanie vo Svätom písme

Skúsenosť “povolania” je vo Svätom písme vyjadrená často. Môžeme uvažovať o povolani celého starozákonného Božieho ľudu, ale aj o povolani všetkých v Ježišovi Kristovi. Sväté písmo nám osobitne približuje aj mnohé povolania jednotlivcov ako napríklad povolanie Abraháma, Mojžiša, Izaiáša, Jeremiáša, Ezechiela, Dvanástich, Panny Márie.

Otázky súvisiace s motiváciou (prečo Boh povoláva), so spôsobom (ako Boh povoláva) a účinkom (akú odpoveď Božie volanie spôsobuje) je možné objasniť na príklade povolania Mojžiša a Dvanástich.

Povolanie Mojžiša

Skôr ako sa vo Svätom písme píše o zjavení Boha Mojžišovi v horiacom kríku, spomína sa nárek ľudu, ktorý kričal a jeho volanie vystúpilo k Bohu. Boh sa tu opisuje ako ten, ktorý počuje svoj ľud, spomína si na zmluvu s Abrahámom, Izákom, Jakubom. Je to Boh, ktorý „vzhladol na Izraelitov a ujal sa ich“ (porov. Ex 2,23-25).

Do tohto kontextu vstupuje konkrétne vyslovenie Mojžišovho mena: „Boh naňho z trňového kríka zvolal: „Mojžiš, Mojžiš.“ On odpovedal: Tu som“ (Ex 3,4). Mojžiš, ktorý si vyzul obuv, stojí na svätej pôde, zakrýva si tvár, lebo sa bojí pozrieť na Pána. Počúva jeho slová. Boh hovorí: „Videl som utrpenie svojho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie pre pracovných dozorcov. Viem o jeho utrpení. Preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil z moci Egyptanov a vyviedol z tej krajiny, do krajiny krásnej a priestrannej, do krajiny, ktorá oplýva mliekom a medom“ (Ex 3,7). „Preto poď, pošlem ťa k faraónovi! Vyvedieš môj ľud, Izraelitov z Egypta“ (Ex 3,10). Veľmi úzko súvisí v týchto textoch povolanie Mojžiša s jeho poslaním vyslobodiť ľud, ktorý Pán nazýva svojim. Pod’ a pošlem ťa stojí tesne vedľa seba. Pán je ten, ktorý sa ujíma, vie o utrpení svojho ľudu a preto povoláva.

V ďalších perikopách nasleduje Mojžišovo zdráhanie sa, jeho námietky a pochybnosti. Napr.: „Kto som ja..?“ (porov. Ex 3,11) „Oni sa budú pýtať, aké je jeho meno? A čo im odpoviem?“ (porov. Ex 3,13) „A keď mi nebudú veriť a počúvať môj hlas, ale budú vraviť: Nezjavil sa ti Pán?“ (Ex 4,1) „Nie tak, Pane! Ja nie som výrečný muž“ (Ex 4,10). Prosím, Pane, pošli niekoho iného“ (Ex 4,13).

Pán však neupúšťa od svojho zámeru, dáva Mojžišovi presvedčivé odpovede, zjavuje mu svoje meno, dáva mu robiť znamenania, posielá s ním Árona, ktorý je výrečnejší. Mojžiš,

ktorého Pán uistil slovami „Ja som s tebou“, sa teda vracia do Egypta, aby Izrael, prvorođený syn Pánov, bol prepustený na slobodu.

Povolanie dvanástich

Celkom osobitné postavenie majú v evanjeliách dvanásti. Ježiš si ich osobne vyvolil, ustanovil, dal im svoju moc a poslal ich hlásať Božie kráľovstvo (porov. Mt 10,7).

Vyvolenie dvanástich u Matúša predchádza, v paralele už spomínaného povolania Mojžiša (Ex 2,23-25) Božie zľutovanie: „Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a skleslé ako ovce bez pastiera“(Mt 9,36). Volba dvanástich je významný krok v živote Ježiša. Uskutočnil ho až po noci strávenej v modlitbe (pozri Lk 6,12).

Vyvolenie a vyslanie je tu úzko prepojené. Ježiš svojich učeníkov pripravil, aby išli do celého sveta, učili všetky národy a krstom ich prijímali do spoločenstva nového Božieho ľudu (porov. Mt 28,19): svojimi slovami a znameniami, predovšetkým smrťou, zmŕtvychvstaním a zoslaním Ducha Svätého. Z pohľadu ekleziológie je vyvolenie a vyslanie dvanástich dôležitý skutok, ktorým Ježiš pripravil Cirkev.

Z týchto konkrétnych príkladov, ale aj mnohých iných, je možné odvodiť viacero základných znakov povolania. Sú to:

- 1. Individuálne volanie nie je izolovaným javom, ale má spojenie s plánom, ktorý má Boh so svojím ľudom.*
- 2. Božiemu volaniu väčšinou predchádza osobné stretnutie s Bohom. Neexistuje povolanie bez skúsenosti s Bohom.*
- 3. Božie volanie je osobné. Boh nás volá naším menom a pozná našu minulosť, naše klady a zápory.*
- 4. Božie volanie sa dotkne toho najhlbšieho v nás. Zmení človeka zvnútra a i zvonku a nabúra jeho plány.*
- 5. Cieľom Božieho volania nie sme my sami. Cieľom je poslanie, kvôli, ktorému nás Boh volá.*
- 6. Volanie Boha zobúdzá túžbu odpovedať naň. Ale zároveň vyvoláva aj námietky v tých, ktorí toto povolanie prijímajú.*
- 7. Keď Boh volá nikdy nezabudne na poslanie a ani na ľudí, ktorým ho zveril.*

